

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

ԵՆԶՆԵՐՆԵՈՒԹԻՒՆ

ԿԱՄ

ՔՆՆԷ ԻՆՔՋԻՆՔԻ ԹԷ ԱՐԳԵՕՔ

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՆ ԵՍ

(Ի՞նչ դարձի՞ չգտա՞ . . . Երբեք չգտաւորու-
նէնք բնաւ պէտք չհարկէ : Ստորի . յ. 3 :

HARVARD DEPOSITORY
SPECIAL COLLECTION
CIRCULATION RESTRICTED

ԵՐԿՐՈՐԴ ՏԻՊ

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՄԻՆԱՍԵԱՆ

816.9

Armenian

1860

1860

Am I a Christian?

Armenian

ԱՆՁՆԱՔՆՆՈՒԹԻՒՆ

ԿԱՐ

ՀՆՆԷ ԻՆՈՒՄԵՆՏԻ ԹԷ ԱՐԳԵՆՏԻ

ՀՐԱՍՏԱՆԵԱՅ ԵՅ

ԹԷ ՄԵ ԳՐԱՅԻ ԼԵՐՈՒ . . . ԵՂԻՆԵ ԲԵՐԿՈՒՄԵՆՏԻ
ԲԵՐԿՈՒՄԵՆՏԻ ԳՐԱՅԻ ԼԵՐՈՒ . ՍՊԵՐ . ԺԸ . 3 .

Constantinople

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒԳՈՒԵՐ

Ի ՏԳԱՐԱՆԻ ՅԱՐԱԹԻՒՆ ՄԻՆԱՍԵԱՆ

1860

5442407221093

152

201910 10 01042251 1552

00 00000000412

1000 1000 1000 1000 1000
1000 1000 1000 1000 1000

UICP47.5.1552

000000 1000 1000 1000 1000

0081

ՀԱՅԿԱՅԻՆ ԳԼԽԱՎՈՐ ԵՄ

ԹԻ ԱՐԴԵՑՈՒ

ՔՐԻՍՏՈՆԱՆՆԵՐ ԵՄ

ՄԱՐԿԱՆ ԸՆԹԵՆՅՈՒՆ

Կարելի է որ դարձի գալ ըսելն ինչ ըստ
աղէկ մը ՀՀասկընապ. անոր Համար նախև առաջ
ջանք պիտի ընեմ Մատուցոյ օգնութիւնսի՛ն դ. ձե-
նորհրովը անոր բարեկեցիկութեանը քեզի ցուցունելու և
որովհետեւ քու վիճակդ կրնայ անանկ բնական, որ
Մատուցոյ ողորմութիւնն ու շնորհքը ընդունելու
քու բնական վիճակիդ մէջ շարունակած ատենդ
ալ յոյս ունենաս. ուստի երկրորդ դարձի դպրուն
հարկաւորութիւնն պիտի ցուցունեմ. և դարձի բե-
կած դուն քեզ դարձի եկած կարծելով, ամե-
նէն վտանգաւոր ու հոգիդ կորսնցունող սխալ մը
չընելուդ Համար շնորհ, ինչպէ՛ս ինչպէ՛ս արջկդ,
պիտի դնեմ. իսկ որպէս զի չըսես որ վտանգ մը
չտեսնելուդ Համար անվասութիւնով վտանգ չկայ
ըսելով գոհ ըլլաս, քո ներկայ վիճակիդ մէջ շա-
րունակելու, անոր Համար քեզի պիտի ցուցու-
նեմ որպէս ինչպէ՛ս ինչպէ՛ս. Քու դարձի
գալուդ ետեւէն իյնալու Համար, քանի մը շնոր-
հաւորութիւն քեզի առաջարկելով, քեզ պիտի ոտք
Հանեմ. Աւ վերջապէս, թէ որ դարձի գալու կա-
րօր ըլլալուդ համոզուիս, դ. անոր փափագին քեզ
անկախ արքայազն ինչպէ՛ս պիտի առաջնորդեմ, ու
այդլաքս ներկայ և յաւիտենական փրկութիւնդ
ձեռք և բերես:

գաղութացիները, գարնի, գալ չէ: Պաշտ գարնի
 քաղեն առաջ անգամ, կրնար ըսել թե խիստ օ.
 իննասպաս ազանդին համաձայն կեանք վարեն,
 ու ամեն բանի մէջ ազէկ խղճմանք ունեն
 քէնքին արգարութեանը նայելով անմալ էր.
 Գարնիտեղիները արտաքին բաներու մէջ ընդհան-
 րապէս այնչափ չիշգ էին, որ չբէկց մէջ հա-
 ւարակաց բերանը առանի պէս եզեր էր որ եթէ
 Երկու հագի միայն երկինքը երթալու ըլլան՝ մէկը
 վարիտեղիներէն սխալ ըլլայ, և ապաւին յայտ-
 նի է որ մեր հէրը անոնք գովելու տեղը, անոնց
 ի պէ, վայ, վայ ձեզի բառ:

Եւ ըստ միւսի մանկէն ու պղծութիւններէն՝ շատ
 տալիսն ու խնդաւոր կայտանի մէջ գաղութացի
 գարնի գալ չէ: Կապարը շատ տարբեր ձեւերով
 կրնայ թափուիլ, բայց ապաւին ան վար մտադր-
 է: Եւսանի ալ մարդը կրնայ շատ փոփոխութիւն
 տանալ, գրտաւնց երեւնալու կողմ մեղքեր գոր-
 ծելէն բարեկարգութեան դառնալ, ու աշխարհ
 ապաւինութիւններէն փախչիլ, և ապաւին սիր-
 ար նորոգուած լըլալ: Հերովդէս տրախութեամբ
 մտիկ ըրաւ Յովհաննէս մկրտիչին՝ և կը յարգէր
 անիկայ, ու անոր քերանը կը նայէր, և անկէ
 ըսելով՝ շատ բաներ կ'ընէր. բայց և այնպէս գար-
 նի գալու չհասաւ:

Սեւուոր ըլլալով լայ խորանի համարիւր, և
 խելոսանիսն ուր ու խիճեցուցիլ քանկանը, գարնի
 գալ չէ՝ թէ որ նոյն զգացմանց տէրն եզոզ անձը
 անկէց տանի առաջ չերթայ: Փարաւոն, Ի. քաղա-
 քի իւր, Սիմոն մագը, և մինչև անգամ Յուզաֆ
 խղճմանքի սաստիկ ահուգողին մէջն էին: Եւ
 քաշած նեղութիւններն շատ անգամ անպատշա-
 վըրջայ, ու գծովքին նախկին մէկ անշարժ քաղաք

մը ըսելու կարող եղողները՝ թէ որ դարձի եկած
չեն սեպուիր, հապա ի՞նչ պիտի ըլլայ բացէ ՚ի
բաց ու յայտնի մեղաւորներուն վեճակը : Ա՛հ թէ
որ դուն ասանկ մէկն ես, գիտնալու ես որ Մ.ս.
տուծոյ թագաւորութենէն հեռի՝ խիստ հեռի ես :
Արնայ ըլլալ որ մարդ մը քաղաքաւարեալ ըլլայ,
ու տակաւին դարձի եկած չըլլայ : Ուրեմն ո՞ւր
պիտի երևնայ բացէ ՚ի բաց անաստուածը, և ծանր
մեղքի մէջ եղողը : Արնայ ըլլալ որ իմաստուն կոյ-
սերուն հետ ընկերանայ մէկը, ու դռնէն դուրս
մնայ, և ուրեմն յիմարներուն այսինքն մեղաւոր-
ներուն ընկեր եղողը ալ աւելի պիտի չկորսուի :
Թէ որ մէկը՝ իր ընկերներուն հետ ունեցած բո-
լոր գործառնութիւններուն մէջ ուղիղ և արդար
ըլլալով, տակաւին Մ.ստուծոյ առջև չկրնայ ար-
դարանալ. ուստի դուն ի՞նչ պիտի ըլլաս : Ա՛հ
խորհէ՛ շուտով և բոլորովին Մ.ստուծոյ դառնալու
վրայ : Եթէ ոչ անօրէնութիւնը քու կործանումդ
պիտի ըլլայ : Տէրոջը ետեւէն եղիր իր ներող և
նորոգող շնորհքը ընդունելու համար. և մի՛ դա-
դարիր մինչև որ Մ.ստուած կատարեալ փոփոխու-
թիւն մը ընէ քու վրայ. վասն զի դուն ուրիշ
մարդ մը ըլլալու ես, նոր մարդ մը՝ Վրիստոսով :
Եթէ ոչ յաւիտեանս կորուսեալ մարդ մը պիտի
ըլլաս :

Իսպց հիմա քեզի՝ իսկապէս ցոյց պիտի տամ
թէ ի՞նչ է դժբաղի գաւը :

Վրիստոսով մէջ ընդհանրական գոգոտիութիւն մը
ըլլալու է, ու նաեւ գոգոտիութիւն մը : Մ.ս փո-
փոխութիւնը մարդուն մէջ իր մտքին ու իր բոլոր
վարուցը մէջ բոլորովին կը թափանցէ : Զին մար-
դը մէկզի՛ հանուած է. նոր մարդը կը հագնուի,
ու թոյլի բաները նոր կը լինեն :

Ի՞նչ փորձեր եկողին իմացականութիւնը հրաշա-
նք, անանկ որ ատեն մը խաւար եղողը՝ Տերով-
մով լըս կ'ըլլայ : Ըստուծոյ գիտութեամբը կը
լուսաւորի : Ընոր անարատ մաքրութիւնը, և
մեղքը կատարելապէս ատեն ու անկէ զգուիլը, և
մեղքը պատժելուն կողմանէ անսահման արգա-
շտութիւնը, անոր անսահման գիտութիւնը՝ զգու-
թիւնը՝ և բարութիւնը, անոր ամենակարողա-
թիւնը՝ և ուրիշ փառաւոր կատարելութիւնները,
ինչպէս որ Սուրբ Վրոց մէջ յայտնուած են՝ զու-
րաւոր կերպով իր մտքին մէջ կը թափանցեն :
Հիմա ինքը կը տեսնայ անոնք՝ որ առաջ միայն
լսած էր :

Իր իմացականութիւնը կը լուսաւորի նաեւ Դու-
մէ գիտութեանը կողմանէ : Հիմա մեզաւորը մէկ
ըզփով մը՝ մեղքը բուն իր յատկութիւններով
կը տեսնայ՝ որ շարիքներուն ամենէն գէշն է, ու
չափազանց չար : Թեպէտեալ առաջ միայն քիչ մը
չարիք կը տեսնար անոր մէջ : Ի՛նչ իր առջի սի-
րահան ցանկութիւնները ինչ այլանդակ հրեշներ
կ'երևան : Թե՛ որ իր աջ աշուրներն ըլլային,
պիտի հանէր. որ թե՛ որ աջ ձեռուներն ալ ըլ-
լային, անոնք կտրելու հաւանութիւն պիտի տաք-
կը տեսնայ մեղքին մէջն եղած անտեղութիւնը,
անիրաւութիւնը, և գարշելիութիւնը, ու Ըստու-
ծոյ առջին որչափ ատելի և անարգելի ըլլաւ, և
թե՛ որչափ վնասակար ու ապականիչ, է իր հոգ-
ւոյն. անանկ որ ինքը կը զարհուրի անկէ, կը
զգուի անկէ, ու կը փախչի. և ինք իր անձը այն-
չափ երկար ատեն Տերովը գէժ պատերազմելուն,
ու իր ծոցը ատանկ ապականիչ քանը պահելուն
համար, մէկ մեծ յիմարի մը տեղ կը գնէ :

Իր իմացականութիւնը կը լուսաւորի ինչպէս

գիտնալուն կողմանէ : Լ'նառակը հիմա ինքզինքին եկաւ, ու իբրեւ թէ ներսի գին անհամար աչք կտրած է. կը տեսնէ որ իր օրտաը չար է, ու ա-
նոր ախար գիտէ և կը զգայ : Լը տեսնայ որ իր
ինկած բնութիւնը ինչպէս սաստիկ փայականեալ է :
Լ'ողոր իր կեանքին օրերը անոր մէջ, Լ'ստուծոյ և
իր Սուրբ օրինացը դէմ ինչ թշնամութիւն կայ .
ասոնք տեսնելով՝ ալ ինք իրմէն կը զլուսի : Լ'ն
որ առաջ իր ներսի գին քիչ մեղք կար կը սեպէր
ու Լ'ստուծոյ առջև խոստովանելու արժանաւոր մէկ
քանի՝ յայտնի մեղքերէն ի զատ բան մը չէր
գտներ, հիմա իր բոլոր հոգւոյն մէջի խորին և
ընդհանուր ապականութիւնը կը տեսնէ. կը զգայ որ
իր սիրտը ամէն բանէն աւելի խաբեբայ է, և
սաստիկ չար, անանկ որ ալ կը սկսի կանչել. «Պիղծ,
պիղծ եմ. ո՞վ Տէր լուս իս բոլորովն իմ մեղ-
քերէն, ու իմ ներսի գիս մաքուր սիրտ մը ըս-
տեղծէ» : Լ'ողոր իր ըրածներուն վրայ ոչնչ կը
գրէ : կը տեսնէ իր սրտին մէջի անէծքը, գողու-
թիւնը, սպանութիւնը և շնութիւնը, որոնց վրայ
որոշ տոգետ էր : Ինչպէս առաջ վտանգ մը չէր
տեսներ, բայց հիմա իր յաւիտեան կորսուած ըլ-
լալը կ'ընդհանցընէ՝ թէ որ շնորհաց զօրութեամբը
չնորոգուի :

Լ'սկէ դատ իր միտքը կը լուսաւորի Վրջիտայ
գիտութիւնովը : Լ'ինչև հիմա Վրջիտոսի վրայ
կերկարանք մը կամ վայելչութիւն մը՝ ոչ ալ
անկէ ախորժելու երևոյթ մը չտեսած. բայց հի-
մա Վրջիտոս Վրջիտոսի վրայ մէկ գերազանց ար-
ժէք մը, ու չափազանց փառք մը և վստմութիւն
մը կը գտնէ : որ բոլոր ստեղծուածներուն մէջ և
զած գերազանցութիւնները կը միժընցընէ՝ ինչ-
պէս որ արեւը ելլելուն աստղերը կը ծածկուին : Լ'

նոր մէջ բնական ճոխութիւն մը կը տեսնէ՝ որ
բոլոր իր կարօտութիւնները լեցնելու, իր ան-
մահ հոգւոյն անսահման փափաքները կատարելու
բացական է։ Եւ այս բանը հաստատ որդշում ընել
կգտայ իրեն, որ Վրիստոսի և միայն անոր
հաւատայ, իբրեւ իր յաւիտենական բաժինը։
Հիմա իմ սիրելի ընթերցողս, քննէ դուն քեզ
փորձէ՛ք ուսիրա՞գ։ Եւ դեօք քու միտքդ ալ ա-
սփնկ շուսաւորուած է։ Իմ հիմակուան խօսած
բայներուս փորձադութիւն ունի՞ս։

Ք. Վարձի եկողին իմէն ինչ փորձերէ՛ն, և Մ-
որ-ձոյ իմօքն ինչ հոգաւի՛ն։ Ար և իցէ աղէկ բան
մը ընելու ամենեւին յօժարութիւն չունենալը, և
դժիմակութիւնը կ'անցնի։ Չարէն հաստատ զըզ-
ուելու, և բարիին հակամիտութիւն և յօժարու-
թիւն մը կը հաստատուի իր ներքը։ Հիմա ան
մարդը՝ նոր նպատակներ ու դիտաւորութիւններ
ունի, և ամէն բանի մէջ իր դիտաւորութիւնը
Եւստուած փառաւորել է։ Հիսուսը կ'ընտրէ իբրեւ
իւր Տէրը. ու աս իր ընտրութիւնը վախճող մը ը-
րած չէ, ինչպէս որ մեռնելու վրայ եղող մեղա-
ւոր մը՝ Վրիստոսի հաւատալ կ'ուզէ, միայն որ
դժոխք չերթայ։ Թէև մեղքը ճշմարտապէս չատեր
ու ո՛չ ալ անկէ ազատիլ կ'ուզէ։ Վարձեալ ի-
րեն շաւիղ ըլլալու համար, սրբութեան ճամբան
կ'ընտրէ։ Եւստուծոյ քոստմունքն ալ չէ թէ իրեն
գերութեանը, այլ ժառանգութեանը՝ և յաւի-
տենական ժառանգութեանը համար կ'ընդունի։
Չէ թէ միայն Վրիստոսի լուծը կը կրէ, այլ ա-
նկէայ հաճութեամբ վրան կ'անէ։ Բնաւ ուրիշ
մէջ ժամանակ մը՝ կրօնական կրթութեան մէջ ան-
ցուցած ժամանակէն աւելի գործիւթեամբ չան-
ցըներ։

Նիմա իմ բարեկամս՝ քանի որ առաջ երթամ,
աս բանը քու խղճմանքիդ հարցուք թէ՛ դուն
ձիշդ աս կերպով նորոգուած ես արդեօք : Իրա-
նոր երջանիկ մէկը պիտի ըլլաս, թէ որ քեզ վի-
ճակդ ասանկ ըլլայ . բայց նայէ՛ որ դուն քեզ
հաւատարմութեամբ քննես :

3. Դարձի գալուն ատենը՝ յօգտեմ-իւնէր-
նիւսցիւ Բոհոմա իւլայ : Դարձի եկողին մեծ փա-
փազը չէ թէ հարստութեան ետեւէ է, այլ շնոր-
հաց : Ենիկայ անօթի ու ծարաւ է անոր, աւելի
կրնարէ շնորհալի ըլլալ՝ քան թէ մեծ . աւելի
կ'ուզէ անխաբիս մէջ ամենէն սուրբ ըլլալ՝ քան
թէ ամենէն գիտնական, ամենէն հոգեկաւոր և
ամենէն աւելի յաջողութեան մէջ : Դամանակ մը
թերեւս առանկ ընելու պատրաստ էր : «Ո՛հ թէ
որ ես միայն մեծ յարգ ունենայի, հարստութիւն
ունենայի, և հաճոյքներս կատարելու մէջ լծա-
լի» . թէ որ պարտքերս վճարուած ըլլային, ու
պարտուած հոգացուէր, երջանիկ պիտի ըլլայի :
Եւ այց հիմա իր շնորհ փոխուած է : «Ո՛հ կ'ըմէ
ինքը, թէ որ միայն ճշմարիտ քրիստոնեայ մը
ըլլայի, թէ և ազքաւ ու անարգ՝ ինքզինքն եր-
ջանիկ պիտի սեպէի» . ինքեցող, արդեօք աս է
քու սրտիդ խօսքն ալ : Դարձի եկած ժամը՝ կ'ու-
րախանայ Եստուծոյ վկայութիւններուն, ճամբուն
մէջ ամեն տեսակ հարստութիւններէն՝ աւելի :
Տէրոջը օրէնքին մէջ կ'ուրախանայ, որուն հա-
մար քիչ մը առաջ անորժակ չուէր : Երիտ-
օտոսի ընդ խորհրդածութիւն՝ ու անոր Ժողովո-
րոցը հետ ընկերութիւն ընելուն պէս ուրախու-
թիւն մը չունի հիմա :

Իր հօգեւէ փոխուած են : Եւ աջ գլխաւ ըն-
պէս անխաբիս վերաբերեալ եին . ոչ ալ հոգեւոր

գործքերուն քիչիկ մը ժամանակ կու տար : Բայց հիմա ինք կը կանչէ, «Ի՞նչ ընելու եմ որ փրկուիմ» : Իր երկն-շնչէրը տարբեր են : Լսենք մը աշխարհային բարիքները, կամ աշխարհին՝ ու իր բարեկամներուն սէրը կորսնցընելուն պէս ուրիշ վախ մը չունէր : Գաւ քաշելուն, ազգատուծեան աւ երեսէ իյնալուն պէս սոսկալի բան մը չկար իրեն : Բայց հիմա ասոնք իր աչքին՝ Լստուծոյ երեսէն իյնալուն, կամ անոր անհաճոյ ըլլալուն հետ չեն կրնար բազդատուիլ : Չորս գին նա յետիւժ և զգուշաւոր կերպով կը քալէ որ մեղքը իրեն չհասնի : Լստուծոյ շնորհքը կորսնցընելուն վրայ խորհին անգամ՝ սիրտը ցաւով կը լեցընէ : Լշխարհիս մէջ բնաւ մէկ խորհրդածութիւն մը աշխարհի ցաւ չտար իրեն՝ քան որչափ Վրիստոսէն զատուիլը :

Ընկերացող, արդեօք քու կամեց որոշակի հաստատուած է առ Լստուած՝ Վրիստոսով, ու արդեօք քու փափաքներդ ան ըրած որոշմունքիդ համաձայն են : Մարդուն վրայ՝ դարձի գալուն ասանք եղած փոփոխութիւնը, քուցը իջ իջող-նկնելուն վրայ ներգործութիւն ունի : Լսենք՝ որ առաջ մեղքի գործիք էին, հիմա արդարութեան գործիք կ'ըլլան : Լն՝ որ առաջ իր մարմինը կը պղծէր, հիմա իր անօթը սրբութեամբ և պատուով՝ բարեխառնութեան և զգաստութեան մէջ կը պահէ, ու միայն Տէրոջը կը նուիրէ :

Դարձի գալը՝ մարդուն քուցը կենացը և Բոցմարտի կ'ազդէ : Լոր ընթացք մը կը բռնէ : Իր կենցաղավարութիւնը կրկինքն է : Երբոր Լստուած անոր նոր սիրտ մը թալլ, ու իր օրնքը անոր մոքին վրայ գրէ, անմիջապէս իր պատուիրաններուն մէջ կը քալէ ու իր գաղափարներն-

ըր կը պահէ: Թեպէտ և մեղքը կրնայ ըլլալ որ իր մէջը բնակի, բայց ալ անկէ ետեւ անոր վրայ իշխողութիւն չունի: Իր պատուը ունի սրբութիւնով. մէկ մեծ յարգ մը կը զգայ Մատուծոյ բոլոր հրամաններուն վրայ, և խղճմանքին կը հարցընէ ան բաներուն վրայով՝ որն որ ոմանք չնշին մեղք մը, կամ սնոտի պարտաւորութիւն մը կը սեպեն: Եւ հիմա իմ սիրելի ընթերցողս՝ աղէկ քննէ քու սիրտդ ու կեանքդ, և քու խղճմանքիդ նայէ՝ թէ արդեօք դարձի գալուն բնութեանը վրայ նկատագրածիս պէս է քու վիճակդ ու քու փորձառութիւնդ ալ թէ ոչ:

Արովհետեւ բնաւ յոյս չունիմ երկինքը քու երեսդ տեսնելու՝ թէ որ աս աշխարհիս վրայ եղած առեւտրային գարձի չգաս, (Տես Մատթ. ԺԷ. 3.) և որովհետեւ մեծ վտանգ կ'ստանայ որ բնական վիճակիդ մէջ մնալու գոհ պիտի ըլլաս ու Մատուծոյ ողորմութիւնն ու շնորհքը ընդունիլ յուսաս՝ առանց բողոքովին փոխուելու և նորոգուելու իր շնորհքովն ու Լոգիսովն, ուստի ձեռք կը զարնեմ հիմա ապացուցանելու,

Բ. 'Եւրոպէական Բողոքականութեան' հարկաւոր ըլլալը:

1. Մենք ասոր քու երկինքէն դուրս է. վասն զի դուն ինչ վախճանի համար որ ստեղծուեր ես, անոր չես նառաջեր: Չէ՞ որ Մատուծոյ քեզ ստեղծեց՝ քու հոգիդ ու մարմնիդ, բոլորովին իրեն նառաջելու համար. բայց առանց դարձի գալու՝ ոչինչ վախճանի համար ապրած կ'ըլլաս. այո՛ և մանաւանդ թէ շատ գէշ վախճանի մը համար. բոլոր քու զօրութիւններդ ու կարողութիւններդ այնչափ ապականած են ան անկողմին պատճառովը՝ որ մինչև որ մեռած գործքերէն

չմաքրուիս, կենդանի՝ Լստուծոյ ծառայութիւն չեա
կրնար ընել։ Չորքացած անձը կարելի չէ որ Լս-
տուծոյ գործքը դործէ։ վասն զի բնաւ անոր խել-
քը չհասնիր, և ամենեին ալ անոր հակամիտու-
թիւն չունի։ Լռանց դարձի գալու՝ դուն շատ
գէշ վախճանի համար կ'ապրիս. շնորոգուած սիր-
աւ "Պիղծ թռչուններու վանդակ մըն է", ու
ապականութիւնով լեցուն "գերեզման մը"։ Բո-
լոր քու անդամներդ ու զօրութիւններդ անիրա-
ւութեան գործիք են, ու Ստանային ծառանե-
րը։ Դուն՝ շարունակ Լստուած անպատիւ ընե-
լու, և անոր դէմ՝ պատերազմելու հետ կ'ըլլաս։
Ո՛հ ասիկայ իր ձեռացը գործքերը ինչպէս չա-
րաչար գործածել է։

2. Լռանց դարձի գալու քու կրօնական պա-
րտաւորութիւններդ ու կարգած պարտաւորութիւններդ,
ամէն ժամ Բուրդին ունայն են։ վասն զի անոնք
ոչ կրնան Լստուծոյ հաճոյ ըլլալ, ոչ ալ քու հո-
գիդ փրկել։

3. Բոլոր իմ յայտերդ ունայն են։ Վրու յոյ-
սերդ հոս մէկ հաստատուն միտթարութենէ մը
զուրկ են։ վասն զի ալ աղէկ կ'ըլլայ բոլոր քու
ոսկորներդ իրենց խաղերէն ելած ատենը, հան-
գըստութիւն յուսալ քան թէ ճշմարիտ երջան-
կութիւն՝ քանի որ քու մեղացդ մէջն ես։ Եւ
այսուհետեւ փրկութեան յոյս ունենալդ ալ ու-
նայն է։ Թերեւս դուն ըսել ուզես թէ, "Իմ
յոյսս Վրիստոսի վրայ է. ես բոլոր իմ վստա-
հութիւնս Լստուծոյ վրայ կը դնեմ, և ուստի
փրկուելուս երկբայութիւն չեմ ըներ"։ Իսկ ա-
ռանց վերստին ծննդեան երկինքը երթալ յուսա-
ւը, Վրիստոս սուս վարդապետի մը անդ դնելու
պէս է։ (Յով. Գ. 3)։ Գաւթիւն բողբջը աս

էր. «Վրու խօսքիդ կը յուսամ»։ քայց քու յոյսըդ իր խօսքին հակառակ է : Վրուն չես կրնար ցոյց տալ ինծի Վրիստոսի մէկ խօսքը՝ որ երկինք երթալու յոյս մը տայ քեզի, քանի որ քու չարութիւններուդ մէջ կը շարունակես : Լստուած զգուշացուց կը մերժէ ասանկ յոյսերը : Եւայ. ԽԸ. 4, 2 : Վրուն պիտի հարցընես հիմա. «Երբեք արդեօք որ ես յուսահատիմ» : Լ. Ե. 1. պէտք է որ շնորհողուած վիճակիդ մէջ երկինքը երթալու ամէն յոյսերը բոլորովին մէկ դի ձգես : Եւանջ սուրբ ըլլալու ոչ երբեք երջանկութեան պէտք է որ յուսաս : Եւայց պէտք չէ որ ամենեւին յուսահատիս ողորմութիւն գտնելուդ վրայ, թէ որ զղջաս ու Լստուծոյ դառնաս ոչ ալ զղջումի և դարձի գալուդ վրայ յուսահատելու ես, թէ որ Լստուծոյ սահմանած միջոցները 'ի գործ դնես :

4. Եւանջ դարձի գալու՝ Բոլոր Վրիստոսի Եւանջիւրէնք +ելի համար ունայն դէպք ըլլալ : (Եւ. Ե. 8 : Տէ. Բ. 14 : Վրու փրկութեանդ համար օգուտ մը պիտի չընէ : Այնքան ծննդեան ատենը առանց Հոգւոյն գործակցութեանը՝ Վրիստոսի փրկագործութեան արդիւնքէն օգուտ մը չես կրնար քաղել : Եւ ընդ հակառակն կրնալ կարծելդ՝ իր խորհուրդներուն դէմ կ'ելլէ, քանզի ինք կարգադրած է որ մարդիկ միայն սրբացուցուելով փրկութիւն ստանան : Վրիստոս մէկը իր Հօրը կամացը հակառակ ճամբով մը պիտի չփրկէ. և Լստուծոյ կամքը աս է որ մենք սրբանք : Ա. Թ. Ե. 3 :

5. Վրու մեղացի մէջեղած ատենդ քեզ փրկելը Լստուծոյ սրբութեամբ հաւատով պիտի գար : (1) Իր ազդեցութեանը վասն զի Լստուծոյ արդարութեանը դատաստանը ամէն մէկուն իր գործո-

ցը համեմատ հատուցում ընելուն վրայ կը կայա-
նայ : Իսկ թէ որ մարդիկ մարմնոյն ցանելու ը-
լան, և տակաւին յաւիտենական կեանք քաղե-
լու բլան, Լստուածոյ արդարութեան փառքը ո՛ւր
պիտի ըլլայ . որովհետեւ մեղաւորին՝ արդարին գոր-
ծոցը համեմատ տուածի պէս պիտի ըլլար : (2)
Իր սբօս-թեանը : Ի՞նչ որ Լստուած մեղաւորները
չէ թէ միայն փրկէր, այլ անոնք իրենց մեղացը
մէջ մնալով փրկէր, իր սրբութիւնը պիտի աւ-
րուէր : Իր բնութեանը անսահման սրբութեան ա-
նիրաւութիւն եղած կ'ըլլար ասանկը իրեն հետ
բնակեցընելը : Ի՞նչ որ 'Իաւիթ չէր դիմանար իր
տանը մէջ կամ իր աջացը առջև տեսնելու ,
Ս-դ՝. ՃԱ. 3—7, կրնա՞ն մինչև անգամ մըտ-
քէդ անցընել որ Լստուած ասանկը իր ներկա-
յութեանը ընդունի : (3) Իր ճշմարտ-թեանը . վասն
զի Լստուած երկինքէն յայտնեց՝ որ եթէ մէկը
ըսէ, "Ի՞նչ և իմ սրտիս յամառութեանը մէջ քա-
լեմ, ինծի խաղաղութիւն կ'ըլլայ, Տէրը պիտի
չհաճի անոր խնայելու, հապա ան ատենը Տէ-
րոջը բարկութիւնը ու նախանձը ան մարդուն վը-
րայ պիտի բորբոքի, և աս գրքիս մէջը գրուած
ամէն անէծքը անոր վրայ պիտի իջնէ, ու Տէրը
անոր անունը երկինքին տակէն ընաջինջ պիտի ը-
նէ : Ի ( )բն. ԻԹ. 19, 20 : 'Լաւ Լստուած կը
յայտնէ աչ թէ, ան՝ որ "Իր լեռը ելլէ, սուրբ
ձեռք և մաքուր սիրտ ունենալու է" : Ս-դ՝. ԻԳ.
8, 4 : Ըստի ի՞նչ պէս Լստուած ճշմարիտ կրնայ
ըլլալ թէ որ աս ամէն ըսածներուն ընայելով, ա-
ռանց դարձի գալու՝ մարդիկը երկինք առնելու ըլ-
լայ : (4) Իր Իստօս-թեանը . վասն զի ասիկայ՝ իր
ամէնէն մեծ ողորմութիւնները անոնց յարգը չը-
լցիացողներուն տալ կ'ըլլայ : Չսրբացած մեղաւորք

Լստուծոյ մեծ փրկութեանը վրայ շատ քիչ ար-
ժէք կը դնէ : Եւ Լստուծոյ անսահման իմաստու-
թեանը ամենեւին համաձայն չգար հոգեւոր շնորհ-
քը ընդունելու ստիպել անանկները՝ որոնք որ չա-
փազանց շնորհակալ չեն ըլլար : Եւ ահ իր իմաս-
տութեանը վրայ նախատինք մը բերել կ'ըլլայ .
ըստ որում մեղաւորները իր շնորհքը ընդունելու
պատրաստութիւն չունին : Լստուծոյ իմաստութիւ-
նը կ'երևայ ամէն բաները մէկ մէկու հետ յար-
մարցնելուն կողմանէ . միջոցները՝ նպատակնե-
րուն , ու շնորհքին որպիսութիւնը՝ առնողին ըն-
դունակութեանը յարմար ըլլալով : Էիմա թէ որ
դարձի չեկած անձ մը երկինքը տանէր , ճիշդ ի-
րաց բնութեանը նայելով՝ կարելի չէր անոր և ոչ
քիչիկ մը անգամ հոն երջանիկ ըլլալը : Թէ որ երկ-
նային աշխարհին զբօսանքները մեղաւորներուն աս
տեղ զուարճութիւն չգացած բաներէն բաղկանա-
լին , թէ որ ան տեղի վայելքը աշխարհային հա-
րստութիւններ՝ հաճոյքներ ու պատիւներ ըլլա-
լին , թէ որ ան տեղի պարապմունքը աս ներկայ
կենաց զբօսանքներն ըլլային , ան ատենը կրնային
հոն մէկ կերպ մը զուարճութիւն ունենալ . թէ-
պէտ և ասանկով ալ ճշմարիտ հաստատուն եր-
ջանկութիւն չէին կրնար ունենալ . բայց աս բա-
ները երկինքը ամենեւին տեղ չունին : Եւ վիճա-
կին երջանկութիւնը՝ Լստուծոյ ստորոգելացը և
անոնց արարչագործութեան՝ նախաինամութեան
և մասնաւորապէս փրկագործութեան մէջ յայտ-
նութեանը վրայով խորհրդածելուն վրայ կը կա-
յանայ : Ուստի «Տէրը տեսնալ» կ'ըսուի՝ իբրեւ
վիճակ գիտութեան ու ընդունելի ըլլալու Լստու-
ծոյ , և մըշտնջենաբար անոր ծառայելու և զինքը
փառաբանելու : Լսոր համար է որ փառաբանու-

Թիւնը՝ ընդհանրապէս իբրեւ երկնային զօրաց պարագմունք կը կոչուի։ Վալու աշխարհին մէջի զբաղումները ասոնք են . և ասոնց մէջ գերագոյն երջանկութիւն չգտնողները , երկինքն ալ չեն կրնար գտնալ։ Իսկ աս բաները՝ անսուրբ մարդու մը ճշմարիտ մէկ հաճութիւն մը չեն կրնար ընծայել . սուրբ Լստուած մը՝ իրենց ուրախութիւն տալու տեղը , սուրսափելու առարկայ մը պիտի ըլլայ , ու անոր ծառայելը՝ ձանձրութիւն , ինչպէս որ հիմա ալ անանկ կ'ըլլայ։ Ինչ որ հիմա քու կենցաղավարութիւնդ երկրի վրայ է , ու չէ թէ երկինքին մէջ . թէ որ հիմա զգայարանաց հաճոյքներով կ'ապրիս . թէ որ հիմա՝ քու մարմինդ ու հոգիդ սուրբ և Լստուծոյ ընդունելի կենդանի պատարագ մը նուիրելու տեղը , յիմար ու վնասակար ցանկութիւններու կը ծառայես , թէ որ հիմա ժամանակի ունայնութիւններուն մէջ երջանկութիւն կը փնտռես . թէ որ հիմա Լստուծոյ ժողովուրդէն կը զզուիս և անոնց ընկերութենէն կը փախչիս . թէ որ հիմա՝ ճշմարիտ քրիստոնեայի մը մաքուր՝ սուրբ և երկնային բնաւորութիւն մը ունենալու տեղը , աշխարհային և զգայական կիրքեր կը տիրեն վրադ , ստոյգ գիտնաս որ Լստուծոյ օրհնեալ ներկայութեանը ընդունուելիք չունիս . դուն անոր մօտենալու բացարձակապէս անընդունակ ես . ճշմարիտ քրիստոնեաներուն երջանկութեանը վրայ իրական գաղափար մը չես կրնար ունենալ . դուն՝ կոյրի մը տեսութեան գեղեցկութենէն , կամ խուլի մը ձայնի ներդաշնակութենէն զգացած զուարճութիւններէն աւելի չես կրնար զգալ։ (5) Լստուած մեղաւորներուն , երկինք ընդունուլը՝ Լստուծոյ ամենաթիպոյնն է , ամենախորհուրդն է , ամենաթիպոյնն է՝ դէմ պիտի ըլլար։ Երկնային

վճիռը աս է որ «Սրտով մաքուր եղողները Լստուած պիտի տեսնեն»: Սաթ. Ե 8: Հիմա՝ թէ որ Վրիստոս անդարձները երկինք տանելու ըլլար, առանց Լստուածոյ գիտութեանը ընելու էր. ո՞ր պիտի մնար ուրեմն անոր ամենագիտութիւնը՝ թէ որ անոր կամքին դէմ ըլլար, ո՞ր պիտի մնար ուրեմն իր ամենակարողութիւնը. կամ թէ անիկայ իր կամքը փոխելու էր, և ան ատենը ո՞ր պիտի մնար իր անփոփոխելի ըլլալը: Ո՛հ ինչպէս ունայն և յիմարական, ինչպէս անպատշաճ և արտառոց, ինչպէս չար և հայհոյական է ուրեմն քու երկինք երթալու յոյսդ՝ առանց աս աշխարհիս մէջ վերստին ծնանելու և դարձի գալու:

6. Վրիստոսի քեզ քու մեղքերուդ մէջ փրկելը՝ իր Խօսքին դէմ պիտի ըլլայ: Են՝ որ ինքը բուն ճշմարտութիւն է, ըսաւ. «Թէ որ դարձի չգաք, երկնից Թագաւորութիւնը բնաւ պիտի չմտնէք»: Սաթ. ԺԸ. 3: Եւ դարձեալ՝ «Թէ որ չապաշխարէք, պիտի կորսուիք»: Ղ. Դ. ԺԳ. 3: Սէկը պիտի խորհի որ՝ Վրիստոսի մէկ խօսքը բաւական ըլլալու է. բայց քանի քանի հեղ, որչափ ստիպմամբ կը կրկնէ. «Ճշմարիտ ճշմարիտ կ'ըսեմ ձեզի, թէ որ մէկ մարդ մը նորէն չծնանի, չկրնար Լստուածոյ Թագաւորութիւնը տեսնել: Դուռն մի՛ զարմանար որ քեզի ըսի, Պէտք է ձեզի նորէն ծնանիլ: Եւ. Գ. 3. 7: Եւ դուն տակաւին ուղղակի Վրիստոսի բուն իր խօսքին դէմ քու ունայն յոյսդ ու յանդուգն վստահութիւնդ ամուր կը բռնես:

Բայց չէ թէ միայն իր Թագաւորութեանը օրէնքին բոլորովին դէմ պիտի երթայ՝ քու աս վիճակիդ մէջը թէ որ քեզ փրկելու ըլլայ, այլ նաև իր Երդոսին դէմ: Ինքը երգումը ըրաւ որ՝

ազիտութեան, անհաւատութեան, անապաշխարութեան ու անհնազանդութեան մէջ շարունակողները, իր հանգիստը պիտի չմտնեն : Եբբ. Գ. 18 : Շնորհաց ուխտը երդումով մը հաստատուած է, ու արիւնով կնքուած : Եբբ. Զ. 17 : Սաղմ. ԻԶ. 28 : Բայց ամէնը պարապ եղած ըլլալու է, թէ որ դուն չսրբացած ապրելով ու մեռնելով՝ փրկուիս :

Եւստուած արդարեւ պիտի ցուցնէ թէ ինչ մեղքեր է, որոնք անուանուած ծննդաբանութեան մէջ դի կը կենայ և բոլոր ամբարշտութիւնը կ'ուրանայ. և ան՝ որ Վրիստոսի միջոցով կեանք ունենալ կը յուսայ, ինքզինքը կը մաքրէ՝ ինչպէս որ անիկայ մաքուր է. ապա թէ ոչ Վրիստոս մեղքը սիրող կարծուած պիտի ըլլայ : Բայց ամէն մարդու պիտի գիտցնէ որ ինքը թէ և մեղքի թողութիւն կուտայ, բայց բնաւ անիկայ չքաջալերեր :

Բայց նաև ինչպէս որ անիկայ իշխան և փրկիչ ըլլալու բարձրացուց՝ ապաշխարութիւն և մեղաց թողութիւն տալու. և երկուքին ալ դէմ գործած պիտի ըլլար՝ թէ որ մարդիկ իրենց մեղաց մէջը փրկելու ըլլար : Իշխանի մը կամ (մագաւորի մը պաշտօնն է՝ չարութիւն ընողներուն վախ տալ, և աղէկութիւն ընողներուն գովութիւն : Ինքը Եւստուծոյ սպասաւորն է, վրէժխնդիր՝ բարկութիւն հասցնելու. չար գործողին վրայ : Եւ իմա թէ որ Վրիստոս՝ ամբարշտութեան մէջ շարունակողին պաշտպան ըլլար, ու անոնք իբե՛ն հեռու թողուցէ ապր :

որոնք որ առաջ իջեանց լինայ Բաբառեւէլէ չէին ուզեր՝
ասիկայ բողոքովին իրեն պաշտօնին դէմ պիտի բը-
լար։ Ա՞ր թագաւորը բացէ 'ի բաց թշնամի եղող
ապստամբները իր արքունիքը պիտի առնէր։ Եւ
որովհետեւ Վարխաոս թէ որ աս բանը ընելու ըլ-
լար, Իշխան պիտի չըլլար, անանկ ալ փրկիչ պի-
տի չըլլար. վասն զի իր փրկութիւնը աստուածա-
յին է. ինքը կ'ըսուի "Նիսուս. քանզի անիկայ իր
ժողովուրդը իրենց մեղքերէն պիտի փրկէ"։ ա-
նանկ որ՝ եթէ անոնք իրենց մեղացը մէջ փրկե-
լու ըլլար, ո՛չ թագաւոր՝ ո՛չ ալ փրկիչ կ'ըլլար։

Ա՛հ քեզի ի՞նչ եղաւ՝ ո՛վ խորունկ քնացող
ելի՛ր քու Լստուծոյդ աղաղակէ՛, որ չկորսուիս։
Լթնցի՛ր ո՛վ անհոգ մեղաւոր, չըլլայ որ քու չա-
րութիւններուդ մէջ կորսուիս։ Խորատներուն պէս
լսէ. "Ի՞նչ որ հոս մնանք, պիտի մեռնինք"։ Դ
Ի՞նչ. Է. 4։ Իրաւ որ դժոխքէն դուրս ըլլալդ,
քիչ ատենէն հոն ըլլալէդ աւելի ստոյգ չէ՝ թէ որ
չապաշխարես ու դարձի չգաս։ Կամ դառնալու
ես, և կամ պիտի կորսուիս։ Ի՛նչպէս դուն քու
ուզելովդ կորստեանդ պատճառ պիտի ըլլաս, թէ
որ տակաւին կարծրացընես ինքրդինքդ քու մեղա-
ւոր վիճակիդ մէջ մնալու։ Ի՞նչ որ բանական մարդ
ես՝ ու չէ թէ անբան արարած մը, կանկ առ՝ ու
մտածէ՝ թէ ո՞ր կ'երթաս։ Ի՞նչ որ դուն մարդ-
կային բանականութիւնն ու իմացականութիւնը ու-
նիս՝ բաց աչքով դժոխքին բոցերուն մէջ վազելու
մի՛ համարձակիր. մտմտա՛ դուն քեզի և Տէրոջ Ան
խնդրէ դարձի գալդ։ Ի՛նչ ըսել է. մարդ ըլլայ
մէկը՝ և իր կամօքը դժոխքը երթայ. որ ընդհա-
կառակն՝ անբաններն անգամ վտանգի մը մէջ բռնի
կը ձգուին։ Ի՛նչ զարմանալի բան է որ բանա-
կանութեամբ զարդարուած մէկը՝ մահուան, դը-

Ժողովին և Մենակարողին վրէժխնդրութեանը հետ խաղայ: (}աւիտենական տանջանքէն փախչելու չե՞ս արտորար: Թող աս մասին բանականութիւնդ քեզ յաղթէ: Լանաւո՞ր բան մըն է արդեօք անսահման մեծութիւն ունեցող Մատուծոյ հետ հակառակիլ, անոր խօսքին դէմ ինքզինքդ կարծրացնել Լանաւո՞ր բան մըն է արդեօք որ կաւէ շինուած ամաններու կտորուանքները իրենց (ինողին դէմ դնեն: Ընթերցող, հանդարտ պիտի նստի՞ս տեղդ՝ մինչև որ Մատուծոյ բարկութեան հոսանքը վրադ գայ, ո՞ր քեզ յաւիտենական թշուառութեան Ովկիանոսը ընկղմէ: Արդեօք քեզի աղէկ կ'ըլլայ՝ որ փրփուս թէ՛ Մատուած իր տուած խօսքին պէս կ'ընէ՞. ու սիրտդ խտացնես ունայն մտացածին կեղծիքով՝ թէ ամէն բան աղէկ պիտի ըլլայ քեզի, քանի որ տակաւին չսրբացած կը մնաս: Ո՛հ, խելացնոր մեղաւորներ. ի՞նչ պիտի ընեն այցելութեան օրը, ու օգնութեան համար որո՞ւ պիտի դիմեն: Ասոյ. Ժ. Յ: Ի՞նչ զօրաւոր կերպով մեղքը անոնց միտքը յափշտակեց: Ի՞նչտոր աս աշխարհիս աստուածը անոնց աչուրները տիրապէս կուրցուց: Ի՞նչ հզօր մոլորութիւն է: Ի՞նչպէս կարծր է իրենց սրտերը: Երբեմն կը մտածեմ՝ որ Մատուծոյ ոլորմութիւնը պիտի կակուղցնէ, ու իր հրապուրիչ հրաւէրը անոնց յաղթէ. բայց անոնք իրենց եղածին պէս կը մնան. երբեմն ալ կը մտածեմ որ Մատուծոյ սպառնալիքը անոնք պիտի համոզէ. բայց ոչ ալ ասոնք բան մը կը կատարեն: Ո՛վ Տէր Մատուած, վերէն քու օգնութիւնդ խրկէ՛: Բոլորմութեանդ ու քու սիրելի Որդւոյդ համար՝ գթա ասիկայ կարգացողներուն հոգւոյն, ու իրենք յաւիտենական կրակէն փրկէ:

Որպէս զի չըլլայ որ ամենէն վտանգաւոր և կործանիչ սխալմունք մը ընես, երևակայելով թէ դարձի եկած ես՝ քանի որ դեռ չես եկած, հիմա քու տոջևդ պիտի դնեմ:

Գ. Վաքի լէւաքներուն նշանները: Պօղոս առաքեալը մեղաւորներու սոսկալի ցուցակ մը կուտայ մեզի, որն որ կ'աղաչեմ քեզի որ բոլոր ուշագրութեամբ մտիկ ընես: «Վսիկայ իմանալով գիանաս, որ ամէն պոռնիկ՝ կամ պիղծ՝ կամ ագահ՝ որ կուսպաշտ է, Վերիստոսի ու Վստուծոյ թագաւորութեանը մէջ ժառանգութիւն չունի: Զըլլայ որ մէկը ձեզ խաբէ փուճիօքերով. ինչու որ աս բաներուն համար Վստուծոյ բարկութիւնը կու գայ անհնազանդութեան որդւոցը վերայ»: Եփես. Ե. 5, 6: «Զէ՞ք գիտեր որ անիրաւները՝ Վստուծոյ արքայութիւնը պիտի չժառանգեն. մի՞ խաբուիք, ո՛չ պոռնիկները՝ ո՛չ կրօնապաշտները՝ ո՛չ շնացողները՝ ո՛չ իգացեալները՝ ո՛չ արուագէտները՝ ո՛չ գողերը՝ ո՛չ ագահները՝ ո՛չ գինովները՝ ո՛չ նախատողները ու ո՛չ յափըշտակողները՝ Վստուծոյ թագաւորութիւնը իտի չժառանգեն: Ա Վոքնի. Զ. 9, 10: «Վայց՝ վախկոտներուն՝ ու անհաւատներուն՝ և պիղծերուն՝ ու մարդասպաններուն՝ ու պոռնիկներուն՝ և կախարդներուն՝ ու կուսպաշտներուն՝ և բոլոր սոսիսներուն բաժինը՝ կրակով ու ծծումբով՝ վառած լիճին մէջ, պիտի ըլլայ, որ է երկրորդ մահը»: Եփես. Ե. 8:

Կան ուրիշ դարձի չեկած անսուրբ անձինք ալ՝ որ իբր թէ ասանկ յայտնի կերպով ճակատուն և վրայ չեն կրեր իրենց նշանները, այլ գաղտնի իրենց ձեռքին մէջն է: Վստեք շատ անգամ կը խաբեն ինքզինքնին ալ՝ ուրիշներն ալ, ու քրիս-

տոնէի և աղէկ մարդու տեղ կ'անցնին՝ քանի որ դեռ սրտերնին չար է։ Եւ շատերն ալ՝ առանց երևան ելլելու կ'անցնին, մինչև որ մահն ու դատաստանը ամէն բան երևան հանէ։ Ս'իտք բե'ր իմ բարեկամս. շատերը կը կորսուին անանկ մէկ մեղքով մը՝ որ չէ թէ միայն ուրիշներէն ծածկուած է, այլ մինչև անգամ իրենցմէ ալ՝ իրենց սրտերնին չքննելուն համար։

Հետեւեալները ալ որոշակի ծածակ մեղքերէն մէկ տանքն են՝ որոնցմով հարդէի կորուստը կ'երևան։

1. Տէրութեանը աս մեղքերէն մէկն է։ Ո՛հ աս մեղքը խաւարի մէջ քանի՜ քանիները կը մեռցնէ՝ քանի որ իրենք կը խորհին թէ աղէկ սիրտ ունին ու երկնից ճամբուն մէջն են։ Ինչ պատճառանք ալ որ ընես քու տգիտութեանդ համար՝ աս աղէկ գիտցիր որ հոգեկորոյս չարիք մըն է։ Ղ'մարտութեան Նստուածը կ'ըսէ թէ ոմանք՝ որ իր ժողովուրդն են կ'ըսէին, «Իտութիւն չունենալուն համար բնաջինջ եղան»։ Ո՛վ. Դ. 6։ «Քանզի անիկայ իմաստուն ժողովուրդ չէ. ուստի անիկայ ստեղծողը անոր վրայ պիտի չգլծայ ու անիկայ կազմողը անոր պիտի չողորմի»։ Եւայ. 1Է. 11։ Ագոյշ եղիր որ չ'ըլլայ թէ քու վիճակդ ալ ասանկ ըլլայ. ու ալ այսուհետեւ քու տգիտութեանդ համար պատճառանքներ մի՛ ըներ։

2. Սերը Քրիստոսի գալու խոշնհէ գաղտնի կերպով եր գտնել։ Ոմանք շատ բաներ կ'ընեն, բայց ինքզինքնին բոլորովին անոր չեն տար։ Հաճոյական մեղք մը ունենալու են. գաղտնի բացառութիւններ ալ ունին՝ կենաց, կամ ազատութեան, կամ ստացուածքի կողմանէ։

3. Նոյնատեանութիւն, կամ կրօնի որդեգրութեանը մերը միայն կորուսելով բաւականաւ։ Շատերը

կրօնքին դուրսի կողմին և իրենց պարտաւորութիւններուն դրսուանց կատարմանը վրայ կ'ապաւինին . և աս բանը շատ անգամ սաստիկ կը խաբէ և յայտնի մեղքէն աւելի ստոյգ կերպով իրենք կը կորսնցընէ , ինչպէս որ Փարիսեցւոց եղաւ : Ինոնք ճշմարտութիւնը կը լսեն՝ ծոմ կը պահեն՝ աղօթք կ'ընեն՝ ողորմութիւն կու տան , ու անոր համար կը հաւատան թէ իրենց վիճակը աղէկ է : Ղուի . ԺԸ . 11, 12 : Ար ընդ հակառակն՝ աս արտաքին բաներուն մէջ մնալով , ու կրօնքին զօրութիւնը իրենց վրայ չազդելով , երկնից ճամբուն մէջն լլալու իրենց ինքզինքնին խաբած յոյսերնին՝ ու հաստատ համոզումնին , իրենց մահուանէն ետե ոչինչը իտի ելէ : Աւար . է . 22, 23 : Ահ սոսկալի վիճակ . երբոր մարդու մը կրօնքը զինքը կարծրացընելու և իրօք իր հոգին խաբելու ծառայէ :

4. Ինչո՞ւն աբդարուսիւն : Արբոր մարդիկ իրենց անձին արգարութեանը վրայ վստահ կ'ըլլան , ասով՝ (Յիսուս իրենց փրկիչն ըլլալը կը մերժեն) : Ա՛յ իմ սիրելի բարեկամս , աս բանին վրայ շատ արթուն ըլլալու կարօտ ես . վասն զի չէ թէ միայն քու մեղքդ , հապա քու պարտաւորութիւններդ կատարելու վրայ ապաւինելդ ալ քեզ կըրնայ կործանել . որովհետե քու անձնական արգարութիւնովդ Իստուծոյ անսահման արգարութիւնը հաճեցընել՝ ու անանկով թողութիւն տունել երեւակայելդ , Քրիստոս իր պաշտօնէն հանել և քու պարտաւորութիւնդ կատարելդ , ուրաժ գործքերդ փրկիչ մը ընել է :

5. Ինչո՞ւն աբդարուսիւն : Դարձի չեկած սիրտի մը մէկ ստոյգ ապացոյցն է : Աւար . Ժ . 22 : Յու . Բ . 14—16 : Իս մեղքը շատ ան-

գամ Վրիստոնէական յօժարամիտ գաւանուծեալն զեղեցիկ երևոյթն որակ պահուրտած կ'ըլլայ : Ընոր մէջ անանկ մէկ խաբելու զօրութիւն մը կայ որ շատ անգամ թէեւ որչափ ալ որ ուրիշները կրնան տեսնել ան տեսակ մարդուն աշխարհասէրը լլայլը, ինքը անիկայ չտեսներ . բայց աշխարհին ետէն երթալուն համար՝ այնքան պատճառանքներ ու պատուականքներ ունի որ իր աշուրները կը կուրցընէ ու ինք իր անձը խաբելով կը կորսուի :

6. Ուրիշութիւնն ունեւ անոնց դէմ՝ որ ինչ կործանէ իւր իրենց զօրութիւնն : Կրօնասէր մարդիկներ սեպուիլ ուղղորդէն շատերը ուղղակի Լուստարանին կանոնին՝ Վրիստոսի օրինակին ու Լստուծոյ բնութեանը դէմ իրենց սրտին մէջ ոխ կը պահեն, ու չարին տեղը չար կը հատուցանեն : Լս տեսակ մարդիկը մաղձի դառնութեան ու թշուառութեան վիճակի մէջ են :

Ո՛վ ընթերցող, ասոնցմէ բան մը քեզի չ'ըրպէս չիր : Ո՛հ քննէ՛, ու քննէ՛ նորէն՝ ու քու սրտիդ հետ սաստիկ կերպով դատաստանի մտիր Լստուծոյ վայ կայ քեզի՝ թէ որ կամաւոր ազգաւորութեան մէջ գտնուիս, արտաքին կրօնական բաներուն գոհ ըլլաս . քու անձիդ վրայ վստահ ըլլաս՝ աշխարհասիրութեան մէջ ընկղմած կամ չարութեամբ թունաւորուած . թէ որ ասոնցմէ մէկը քու վիճակդ ըլլայ՝ ստոյգ է որ դուն դարձի եկած չես :

7. Լուստարանութիւն : Թե որ մարդոց գովելը Լստուծոյ գովեստէն աւելի կը սիրես, ստոյգ է որ տակաւին քու մեղացդ մէջն էս : Թե որ բնաւ չտեսար ու չողբացիր քու սրտիդ ամբարտաւանութեանը վրայ, Լստուծոյ դարձած ըլլալու տեղը, անոր դէմ ապստամբ ես : Լս մեղքը չաւերուն սրտին մէջ կը տիրէ՝ որ իրենք չեն գի-

տեր, ու իրենք իրենց անձին ամենահին տեղեակ
չեն : Ճ.Վ. Թ. 40 :

8. Հեշտութեան ետեւէ եղողը՝ Լ'ստուծոյ կենդանւոյն մեռած է: Լ'սիկայ ուրեմն շատ մէկ գէշ նըշան մըն է: Թիւ որ մարմինին իր ազատութիւնը տաս, թէ որ փոխանակ ուրանալու և սանձելու՝ փայփայես և ուղածն ընես, թէ որ քու զուարճութիւնդ՝ զգայարանացդ ուղածը կատարելն է, կըրօնքին՝ որ կերպարանքը որ կ'ուզես ունեցիր՝ Տէր (յիսուսին չես ծառայեր, այլ ստուգիւ դարձի չեկած մէկն ես: Հոգ. Ժ. 2. 18: Ը. 8: Լ'նոնք որ Վրիստոսինն են՝ իրենց մարմինը խաչը կը հանեն, և հոգ կը տանին որ յաղթեն անոր, զսպեն անիկայ իբրեւ իրենց թշնամին: Վաչ. Ե. 24:

Մարմնաւոր ապահովութիւնը, կամ ենթադա-
տութեամբ արդէն ինքզինքը ապահով վիճակի մէջ
ըլլալ յուսալը, շատ վտանգաւոր է: Հատերը
կ'ըսեն թէ խաղաղութիւն և ապահովութիւն է,
նոյն ատենը որ կորուստը յանկարծ անոնց վրայ
կը հասնի: Հատերը կ'ուզեն, և մինչև անգամ
հաստատ միտքերնին կը դնեն ինքնիրեննին յու-
սալու, շատ թեթեւ հիմ մըն ալ ունենալով՝ թէ
իրենց վիճակը աղէկ է, ու անոր համար ալ փո-
փոխութիւն մը չեն փնտռեր՝ ու ասանկով իրենց
մեզացը մէջ կը կորսուին: Խաղաղութեան մէջ ես:
Ի՞նչ հիման վրայ հաստատած ես ատիկայ: Ուրբ
Վրոց խաղաղութիւնն է արդեօք: Վու հոգւոյդ՝
քնաւորութեանդ՝ խօսակցութեանդ և կենցաղա-
վարութեանդ մէջ ճշմարիտ հաւատացեալ մը ըլ-
լալու որոշիչ նշանները կա՞ն: Թէ որ չէ, ուրիշ
որ և իցէ խռովութենէն աւելի՝ աս խաղաղութե-
նէն վախցիր. և գիտցիր որ մարմնաւոր խաղա-

զուլթիւնը ընդհանրապէս ամենէն աւելի հոգին մեռցընող թշնամին կ'ըլլայ։

Եւ հիմա՝ ո՛վ խղճմտանք, կատարէ քու պաշտօնդ։ Եւստէ՛ աս գրուածները լսողներուն կամ կարգացողներուն՝ թէ՛ դուրսը և թէ՛ տան մէջ։

Ի՞նչ որ դուն աս նշաններէն անոր վրայ գտնես, չատ պիղծ ըլլալը իրեն ըսելու ես։ Բերանդ սուտ մի՛ առներ, Խաղաղութիւն է՝ մի ըսեր անոր, որուն որ Եստուած Խաղաղութիւն է չըսեր։ Ի՞նչ բընաւ մէկ ցանկութիւն մը քեզ չհաճեցընէ։ Ո՛չ անձնասիրութիւնը՝ ոչ ալ մարմնաւոր նախապաշարումը քեզ կուրցընէ։ 'Խարձի եկած է՝ անանկը, թէ չէ։ Երգեօք ինք իր անձին որ և իցէ կերպով մեղքի թղլտուութիւն կ'ընէ՝, թէ չէ։ Եմէն բանէն աւելի արդեօք ճշմարտապէս Եստուած կը սիրէ՞, անիկայ կը յարգէ՞, և անոր կը հաճի՞, ու անով կը զուարճանայ, թէ չէ։ Եեղքին ինչ ըլլալուն վրայ սրտանց բոլորովին համոզուե՞ր է։ Ինք իր անձին վրայ ունեցած բոլոր ապաւինութիւնը մէկ դի ձգե՞ր, ու ինք իր անձը մեղքէն հանելով՝ ինքզինքը բոլորովին Տէր (Եիսուս Քրիստոսի տուե՞ր է։ Կամ թէ՛ մինչև աս օրս տգիտութեան իշխանութեանը տակը կը գլտնես։ Կամ պղծութեան տիղմին մէջ, կամ աջօթքէ հեռու, Եստուած չճանչող, Եստուծոյ՝ խօսքին զանցառութիւն ընող, ու աս ներկայ աշխարհս սիրող։ Իր սիրտը չարութեամբ եռացող, կամ ցանկութեամբ այրող, կամ իր ազահութեանը ետեւէն գացող կը գտնես։ Ուրեմն մէկ դի դիր անիկայ։ Իր բաժինը սրբոց հետ չէ։ պէտք է որ վերստին ծնանի, պէտք է որ գարձի գայ, ու (Եիսուս Քրիստոսով նոր տոեղծուած մը ըլլայ) ապա թէ ոչ՝ չկրնար երկինք մտնել։

Լձն գարձի չեկող հոգւոյն վիճակը անանկ անպատմելի կերպով սոսկալի է՝ որ եթէ մէկը միայն կարող ըլլայ դեռ դարձի չեկած ըլլալուն վրայ մարդիկը համոզելու, անմիջապէս պիտի որոշէին որ դարձի գալու գործը լծնալու է։ Բայց շարացած անձին վրայ անանկ դանդաղութեան և թմրութեան հոգի մը կը տիրէ՝ որ թէպէտ և դարձի չեկած ըլլալուն վրայ համոզուի, սակայն և այնպէս տակաւին անհոգ կը մնայ. և աշխարհային հոգերով ու գործերով, կամ զգայական հեշտութիւններով, ապականեալ ցանկութիւններով և ցած փափաքներով խղճմտանքին ձայնը կ'ընկղմի. և մեղաւորները՝ քանի մը պաղ փափաքներ ունենալու, և զղջումի գալու և աղէկնալու ընդհանուր դիտաւորութենէն անդին չեն անցնիր։

Ուստի ջանք կ'ընենք ցոյց տալու քեզի,

Դ. Լձն գարձի վիճակին իշխանութիւնը։

1. Լձն գարձի վիճակին քեզի դէմ է՝ քանի որ վերստին ծնած ու նորոգուած չես։ Եւ հաւատա որ կենդանի Լստուծոյ ձեռքը իյնալը շատ սոսկալի բան մը ըլլալը, իր արդար բարկութիւնը քեզի դէմ բորբոքած ատենը պիտի յայտնուի։ Լստուծոյ պէս բարեկամ մը չկայ, ոչ ալ անոր պէս թշնամի մը։ Որչափ որ երկինքը երկրէն բարձր է, այնչափ ալ որ և իցէ աշխարհային նեղութեան մէջ իյնալէն աւելի սոսկալի պիտի ըլլայ կենդանի և բարկացեալ Լստուծոյ ձեռքն իյնալը։ Եւ շատ շանցած բուն Լստուած ինքը պիտի ըլլայ քեզ տանջողը. քու կորուստդ Տէրոջը ներկայութենէն պիտի գայ։ Տօփեթը՝ պատժոյ տեղը՝ խորունկ և լայն է. անոր դէզը կրակ և շատ փայտ է. ու անկիայ Տ'րոջը շունչը ծծումքի հեղեղի պէս պիտի բռնկցընէ։ Եւայ. Լ. 33։ Եւ թէ որ

Լստուած քեզի դէմ ըլլայ, ո՛վ պիտի ըլլայ քու
կողմէդ : Թէ որ մարդ մը Տէրոջը դէմ մեղք
գործէ, անոր համար, ո՛վ աղաչանք պիտի ընէ :
Ա թափ . Բ . 25 : Սեղաւոր՝ Լստուած քու թըշ-
նամիդ ըլլալը լսելդ, քու սրտիդ դաշոյնի մը պէս
էմբիւր : Ո՛հ դուն ո՛ր պիտի երթաս : Գուն քեզ
մը պիտի ծածկես : Վեզի յոյս չկայ՝ մինչև որ
քու զէնքերդ վար չձգես և թողութիւն չիւրնդ-
րես, ու Քրիստոս քեզի բարեկամ ու քու խաղա-
ցովթիւնդ չընես : Թողութիւն և փրկութիւն կ'ա-
ռաջարկուի քեզի հիմա անոր միջոցովը : Եւ այց թէ
որ դուն քու մեղքերդ չձգես ու բողբոջիս Տէ-
րոջը չդառնաս, Լստուածոյ բարկութիւնը քու վրայ
կը մնայ, ու քեզի դէմ ըլլալը կ'իմացընէ Եղե-
կիէլ մարգարէին ձեռքովը . «Լնոր համար Տէր
Եհովան այսպէս կ'ըսէ . Լհա ես քեզի դէմ եմ» :

2 . Եւ ի՞նչ էր սպասուելիքները իւր դէմ էն : Իր
Լըրտուր-Լիւնը վառեալ բոցափայլ սուրի պէս՝
քեզի դէմ պատեանէն դուրս ելած է : «Թէ որ
փայլակի պէս սուրս սրեմ, ու ձեռքս դատասա-
նի երկնցընեմ, իմ թշնամիներուս վրէժխնդրու-
թիւն պիտի ընեմ, և իս ատողներուն հատու-
ցում ընեմ : Իմ նետերս արիւնով պիտի արբե-
ցընեմ» : Բ ( ) ըն . ԼԲ . 41, 42 : Լստուածային
արդարութիւնը շատ ճիշդ է . մինչև վերջին լու-
ման ամբողջ հատուցուելու է . բարկութիւն և
սրտամտութիւն կը սպառնայ, նեղութիւն և տա-
ռապանք՝ ամէն մարդու վրայ որ չար կը գործէ :
Լուս . Բ . 9 : Կ'անիծէ «Լմէն մարդ որ ( ) ըն-
քին գիրքը ամէն գրուածներուն մէջ չկենար՝ որ
անոնք կատարէ» : Գալ . Գ . 10 : Լն մեղաւորը՝
որ ասկաւին թողութիւն չէ ստացած, և կը զգայ
իր թշուառութիւնը, անանկին՝ Լստուածոյ արդա-

րութիւնը, աւագակին՝ Դատաւորին գիմացը ել-
լելէն, և ատեանին առջևը ներկայանալէն, կամ
մահապարտին՝ դահիճին սուրը, և կամ կախաղա-
նը տեսնելէն աւելի սոսկալի է: Երբոր անսահ-
ման Լքդարութիւնը կենաց կամ մահուան վճիռ
տալու կը նստի, ո՛հ ինչ սարսափելի բան կ'ըլ-
լայ թշուառ մեղաւորին վիճակը: «Վապեցէք ա-
սոր ոտքերը և ձեռքերը, և առէ՛ք ու հանեցէ՛ք ա-
նիկայ դուրսի խաւարը. հոն՝ պիտի բլլայ լալ՝ ու
ակռաներ կճոցընել՝: Ս՝-ֆ. ԻԲ. 13: «Սէկ
դի՛ գացէք ինծմէ տնիժեալներ՝ յաւիտենական կը-
րակին մէջը՝: Ս՝-ֆ. ԻԵ. 41 Ստածէ՛ ասոնց
վրայ՝ աս քու գատուելու խիստ արդարութեանդ
համեմատ. և ինչպէս որ կենդանի է Տէր Լսա-
ուած՝ աս մահուան վճիռը քեզի գէ՛մ տրուիլը
պիտի չսես, թէ որ շուտով դարձի չգաս ու վե-
րստին չծնիս:

Լնսահման մեծութիւն ունեցող Լստուծոյ զե-
րուիւնը քեզի գէ՛մ է: Իր զօրութեան փառքը
պիտի յայտնուի անոնց զարմանալի «Սատակումն-
վը՝ որ Լստուած չեն ճանչնար ու Լսեաւարանին
չեն հնազանդիր»: Բ. ԹԻ. Ա. 8, 9: Իր զօ-
րութիւնը պիտի յայտնէ անոնց տրուած պատիժ-
ներուն սաստկութիւնովը: Լուի. Թ. 22: Լնէկ
կ'ըլլար որ բոլոր աշխարհք քեզի գէ՛մ զէնք առած
ըլլային, քան թէ Լստուծոյ ամենակարող զօրու-
թիւն: քեզի գէ՛մ եղած ըլլար: Իր ձեռքէն փախ-
չելու՝ իր բանտէն ազատելու հնարք չկայ: Լնոր
զօրութեանը որոտումը ո՛վ կրնայ իմանալ: Լպեր-
ջանիկ մարդը՝ անձամբ զգալովը պիտի հասկընայ
որ, «Ղթե անոր հետ վիճաբանիլ ուզէ, հաղա-
րէն մէկուն չկրնար անոր պատասխան տալ: Լ-
նիկայ ուժով կարող է: Ո՛վ անոր գէ՛մ իր փր-

ալ խառացուցեր ու յաջողութիւն գտեր է՝ : (} . Բ . Թ . 3 , է : Եւ դուն ասանկ մէկ ամենակարող թշնամի մը պիտի համարձակիս դէմ ելլելու : Երդ իմացէք ասիկայ՝ կ'ըսէ ինքը "Ով դուք Լստուած մոռցողներ , չըլլայ որ ձեզ պատուեմ , և ազատող մըն ալ չգտնուի" : Սուր . Ծ . 32 : "Ով այնոր՝ որ իր Երարչին հետ կը վիճի" : Եսայ . ԽԵ . 9 : "Վիտցիր ասիկայ՝ ով մեղաւոր , սոսկալով՝ որ անսահման Լստուծոյ բոլոր ստորագելիքները քու կորստեանդ համար երդուամբ քածի պէս՝ մէկ տեղ կապակցեալ են : Եբր . Գ . 18 : Եւ դուն ի՞նչ պիտի ընես : Ո՛ր պիտի փախչիս : Ի՞նչ որ Լմենատեան Լստուած ուր որ ըլլաս կը գտնէ , դուն չես կրնար փախչիլ : Ի՞նչ որ ճշմարիտ և հաւատարիմ Լստուած՝ իր երդումը պիտի կատարէ , դուն պիտի կորսուիս . և թէ որ ամենակարողն Լստուած՝ քեզ տանջելու զօրութիւն ունի , դուն բոլորովին թշուառ պիտի ըլլաս՝ թէ մարմնով և թէ հոգով , բոլոր յաւիտենականութեան մէջ՝ մինչև որ բոլոր սրտովդ Տէրոջը չդառնաս :

Վրու բոլոր մեղքիդ յանցաւորութիւնը լիռան պէս վրաց դիզուած է : Եւուն ասիկայ չես զգար , բայց աս է որ քու թշուառութիւնդ վրաց կը հաստատէ : Սեղքը՝ որչափ ալ որ հիմա թեթեւ բան մը համարես , օր մը պիտի հասկընաս որ շնորուած մեղքին յանցաւորութիւնը անտանելի ծանր բիռ մըն է : Ո՛հ ի՞նչ ըրաւ անիկայ Լստուած՝ և մարդ եղող Տիսու Վրիստոսին : Իր երակներուն մէջէն անգամ արիւնը դուրս մղեց , և իր սիրաբ փորին մէջ մոմի պէս հալեցուց : Սուր . ԽԲ . 14 : Եւ թէ որ կանաչ ծառին , այսինքն՝ սուրբ և անմեղ Փրկչին՝ այնպէս ըրաւ , ինչ պիտի ընէ չոր

ծառին, այսինքն քեզի՝ մեղաւոր, և Մատուծոյ դէմ՝ յանցաւոր ապստամբիդ՝ որ չոր փայտի պէս, սպառող կրակին յարմար վառելի նիւթ մըն ես։ Ո՛Տ ժամանակին աս քու վիճակիդ վրայ մտածէ։ Ի՛նչեօք առանց դողալու կրնա՞ս աս սպառնալիքներուն վրայ խորհիլ, “Ձեր մեղսքը մէջ պիտի մեռնիք”։ (Եւ. Ը. 21)։ Ո՛Տ, բանտի՝ ստորերկրեայ արգելանոցներու մէջ մեռնիլու աւելի աղէկ պիտի ըլլար՝ քան թէ քու մեղացդ մէջ մեռնիլը։ Ի՞նչ որ մահը՝ ինչպէս որ ստուգիւ բոլոր քու հանգստութիւններդ պիտի վերցընէ, անանկ ալ թէ որ քու մեղքերդ ալ վերցընէր, մեծ ազատութիւն պիտի ըլլար. բայց քու մեղքերուդ բոլորն ալ ետևէդ պիտի գան՝ նոյն ատենը որ բոլոր բարեկամներդ քեզ կը ձգեն, և աշխարհային վայելքներդ ձեռքէդ կ’առնուին։ Ս’եղբերդ՝ բանտարկեալի մը պարտքերուն պէս, քու հետդ պիտի չմեռնին. այլ անոնք քու հետդ դատաստանի պիտի երթան, հոն՝ քու դատախազներդ ըլլալու. և անոնք ամէնը քու հետդ դժոխք պիտի երթան, հոն՝ քեզ տանջողներն ըլլալու։ Ո՛Տ նայէ ուրեմն ժամանակին պարտաւորութիւններուդ վրայ, թէ Մատուծոյ պատուիրանքներուն ամէն մէկուն դէմ որչափ պարտք ունիս իր հաշիւին մէջ. և թէ՛ ինչպէս իր սուրբ օրէնքներուն ամէն մէկը՝ քեզ դատաւորին մատնելու պատրաստ են։ Ս’տածէ՛ ուրեմն թէ ի՞նչ պիտի ընես, երբոր անոնց բոլորը մէկէն քու վրայ իյնան։ Վրու խղճմտանքիդ աշուրները բաց ասոր վրայ խորունկ մտածելու համար, մինչև որ դուն քեզմէ բոլորովին յուսահատիս՝ ու դէպ’ի Վրիսառու զիմելու, և ապաստանի տեղ գտնելու, և քու առջևդ դրոշմած յոյսը ամուր բռնելու համար իրեն վազե-

լու ստիպուիս : Եբբ. Զ. 18 :

Վառ կատաղի ցանկա-նկներդ՝ քեզ թշուառաբար գերի կ'ընեն : Վանի որ դարձի եկա չես, մեղքին բուն ծառան ես . քու վրադ կը տիրէ անիկայ, ու իր իշխանութեանը ներքե կ'պահէ քեզ՝ մինչեւ որ Մատուոյ ուխտին կապանք ներուեն մէջ մտնես : Սեղքին պէս անգութ բռնաւոր չկայ : Բարեօք մարդուն սիրտը սաստիկ պիտի չվիրաւորի՝ տեսնելով որ բազմաթիւ խեղճ արարածներ կը վազեն և կը ճգնին, ամէնքն ալ իրենց ալիւնը համար վառելիք նիւթ տանելու : Եւ Սինչե անգամ իրենց անիրաւ շահուն մէջ իրենք զիրենք օրհնողները՝ քանի որ կ'երգեն ու հեշտութեան մէջ կը յղիանան, անոնք իրենց վրայ միայն բարկութիւն և վրէժխնդրութիւն կը դիպեն . և իբրեւ թէ՛ եղ կը թափեն որ բոցը աւելի սաստկանայ : Ո՛վ է որ պիտի ուզէ ասանկ տէրօջ մը ծառայելու՝ որ ասանկ տաժանելի գործ մը ունի, և որուն վարձքը մահ և կործանում է : Զ. 23 :

Ի՞նչպէս և ի՞նչպէս հիմա քնացած է, բայց երբոր մահն ու դատաստանը խելքդ գլուխդ բերէ՝ ան ատենը պիտի իմանաս ամէն մէկ հարուածքին անհնարին սաստկութիւնն ու տառապանքը : Սեղաւոր ըլլալուն վրայ համոզուած մարդը, մեղքին թշուառ գերութեան աղէկ մէկ օրինակը կրնայ տալ : Խղճմտանքը իր վրան կը վազէ . ու անոր վախճանը ինչ ըլլալիքը իրեն կ'իմացնէ . բայց տակաւին անանկ գերի մըն է ինք իր ցանկութիւններուն՝ որ բաց աչքով գահալէժ առաջ կ'երթայ, մինչեւ որ անհուն և յաւիտենական կորստեան մէջն իյնայ : Ի՞նչ կը խորհիս գուն՝ ո՛վ

մարդ, ո՛վ կին, յաւիտեանս յաւիտենից դժոխքին մէջ մնալուն վրայով: «Սխիթէ քու սիրտդ կրնա՞յ դիմանալ, կամ թէ ձեռքերդ կրնա՞ն ուժովն ալ ան օրերը՝ որ ես ձեզի հատուցում պիտի ընեմ», կ'ըսէ Օօրաց Տէրը: Եւ փող կրակին մէջ կրնա՞ք մնալ, երբոր բոլոր ձեր մարմինն ու հոգին սաստիկ կրակի մէջ տաքցած կայծեր հանող երկաթի պէս՝ բոլորովին լստուծոյ ահաւոր վրէժինդրութեան ձեռքը իյնան: Եւուն մինչև անգամ իր մէկ մասին ուժին տակը կը ճնշիս, ու մեռնելդ ուզելու պապրաստ կ'ըլլաս. ուստի իր լճենակարող բազկացը ուժին դուն ինչպէ՞ս պիտի դիմանաս: Ի՞նչպէս պիտի դիմանաս, երբոր անմահութիւնը՝ քեզի թշուառութիւն, ու անբանի մը մահուամբ մեռնիլն ու ոչնչանալը՝ անանկ երջանկութիւն պիտի ըլլայ, որ բոլոր յաւիտենականութեան մէջի բաղձանքն ու Սկիանոսի չափ արտասուքը՝ բնաւ ծախու առնելու կարող պիտի չըլլան: Ի՞նչ ար օրը հիմա կրնաս հեռացընել, ու խնդումի և զուարճութեան մէջ ըլլալ, և Տէրօջը երկիւղը մոռնալ. բայց դուն ի՞նչպէս պիտի դիմանաս՝ երբոր քեզ ամենայնքներու մէջ ձգէ, ու անվախճան ցաւոց մէջ թողու: Ի՞նչ ևս արդ, երբոր «տանջանքին ծուխը ելլէ յաւիտեանս յաւիտենից», ու դուն բնաւ հանգիստ չունենաս՝ ոչ գիշեր ու ոչ ցերեկ, ոչ ալ խղճմտանքի հանգըստութիւն, ու ոչ ոսկորներուդ մէջ հանգըստութիւն՝ հապա մշտնջենաւորապէս զգուանք ու զարմանք և անէծք ու նախատինք ըլլաս: Ի՞նչ մեղաւոր՝ անմիջապէս կեցիր և աս սոսկալի վիճակը միտքդ բեր: Բաւ աշուրներդ մի կուրցընէր. կամաւ դուն քեզ մի իարեւր. տես քու ողբալի թշուառութիւնդ, քանի որ գեռ կրնաս առջևն

առնել. մտածէ թէ բարկութեան աման ըլլալը ինչ է, որուն մէջ Տէրը իր տանջողական բարկութիւնը պիտի թափէ՝ որչափ ատեն որ ինքը կենդանի է:

Եւ արդեօք ճշմարիտ է ասիկայ: Վառ թշուառութիւնդ ասիկայ է: Եւ, ինչպէս որ Եստուծոյ էութիւնը ճշմարիտ է՝ անանկ ալ ասիկայ: Եղէկ է որ աշուրներդ բանաս ու հիմակուց տեսնաս՝ քանի որ դիւ դարման կրնաս ընել, քան թէ կուրցընես դուն քեզ ու կարծրացընես՝ մինչև որ քու յաւիտենական ցաւովդ զգաս ան բաները, որոնց որ առաջ չէիր ուզիր հաւատալ: Եւ քանի որ ասիկայ ճշմարիտ է, արդեօք պիտի պարագայի մը մէջ կ'ուզե՞ս ժամավաճառ ըլլալու տնտնալ: Ո՛հ երանի թէ արթնցընէի աս քնացողը: Ո՛վ է աս մարմինին մէջ բնակողը: Իմացականութիւն ունեցող բանական հոգի կայ արդեօք անոր մէջ: Ինչպէս ունեցող հոգի մը ըլլալով, այնչափ անբանութեան վիճակի հասած ես՝ որ քու անմահ ըլլալդ մոռնաս, ու երեակայես թէ դուն ալ անասուններուն պէս պիտի կորսուիս: Ո՛վ ապերջանիկ հոգի՝ դուն մարդոց փառքը, հրեշտակներուն ընկերը, ու Եստուծոյ պատկերն էիր. դուն՝ որ աշխարհիս մէջ Եստուծոյ երեսփոխանն էիր, ու երկրի վրայ եղած բոլոր ստեղծութիւններուն մէջ գերագոյն պատիւ ունէիր, և քու Երարչիդ բոլոր գործքերուն վրայ իշխանութիւն: Էմա զգայարանաց գերի ու քու ախորժակիդ պէս ցած կուտքի մը ծառայ եղած ես. ու ան ալ չէ թէ գերագոյն երջանկութեան մը համար՝ այլ միայն փոքրիկ աշխարհ մը վաստակելու համար, որն որ քու հոգեւոր և անմահ բնութեանդ՝ փայտի տաշուքը և աղբը որ-

չափ որ յարմարութիւն ունին, ան ալ պնչափ ունի : Ո՛հ ինչո՞ւ չես խորհիր թէ յաւիտեանս ուր պիտի ըլլաս : Ս'ահը մօտ է, Ղատաւորը դրանը քովն է : Վիչ մը ատենէն ետեւ, ալ ժամանակ պիտի չմնայ : Եւ դուն քու անձդ վտանգի մէջ դնելով՝ ասանկ վիճակի մը մէջ պիտի շարունակե՞ս, որուն մէջ թէ որ բռնուիս՝ դուն անդարմանելի թշուառութեան մէջ պիտի իյնաս :

Ելլի՛ր կանգնե՛ մէկէն՝ի մէկ, և փախի՛ր . փախելու միայն մէկ դուռ մը կայ, ու ան ալ դարձի գալուն նեղ դուռն է : Ս'ինչեւ որ անկեղծաբար բոլոր քու մեղքերեդ չդառնաս, ու խոսու Վրիստոսի չգաս, ու անիկայ իբրեւ քու Սարգարէդ՝ Վահանագ և Թագաւորդ չընդունիս, և սրբութեան ու կենաց նորոգութեան մէջ չքալես, գիտցա՛ծ եղիր որ՝ ինչպէս որ Տէրը կենդանի է, անանկ ալ քու անտարակոյս քանի մը օրէն կամ գիշերէն ետեւ՝ դժոխքէն դուրս ըլլալդ՝ անոր մէջն ըլլալէդաւելի ստոյգ չէ : Ո՛հ ուրեմն Մատուծոյ հետ մի՛ հակառակիր : Մպաշխարէ՛ և դարձի՛ եկուր, ու պէս զի ասոնց մէկը քու վրագ չգայ : “Տէրը փնտռեցէ՛ք, քանի որ անիկայ կը գանուի . անիկայ կանչեցէ՛ք, քանի որ անիկայ մօտ է : Թո՛ղ ամբարիշտը իր ճամբայէն՝ ու անօրէն մարդը իր խորհուրդներէն հրաժարի, և Տէրօջը դառնայ, ու անիկայ պիտի ողորմի անոր . ու մեր Մատուծոյն, ինչու որ անիկայ առատապէս կը ներէ” : Եւայ . ԾԵ . 6, 7 :

Թեպէտ և դարձի գալուն հարկաւորութեանը, և դարձի չեկողներուն թշուառութեանը վրայ միջեւ հիմա ըսուածները բաւական կրնայ համարուիլ, որ խելքը գլուխը եղող մարդ մը՝ անմիջապէս Մատուծոյ դառնալու հաստատ որոշում ընե-

լու կ'առաջնորդէ, սակայն գիտնալով որ մարդոյս անկեալ վիճակին մէջ իր սիրտը ամէն բանէն աւելի խաբերայ ու խիստ չար է, հարկաւոր կը սեպեմ անոնց վրայ յաւելցընել,

Ե. Վառնի Գալու Կանէ Բե Գալու ԶարԺարիներ :
 Լստուած՝ որ քեզ ստեղծեց, խիստ մեծ բարերարութեամբ քեզ կը հրաւիրէ : Իր ամենամարդասէր և ողորմած Բնութիւնը՝ քեզ կը քաջալերէ իրեն գալու : Ինքը գթած, երկայնամիտ ու բազումողորմ է : Սաղ. 22. 15 : Լսիկայ մէկ մեծ փաստ մըն է մեղաւորները համոզելու որ դարձի գան : “Ձեր Տէր Լստուծոյն դարձէք . վասն զի անիկայ ողորմած ու գթած, երկայնամիտ ու բազումողորմ է” : Յով. Բ. 13 : Իր քաջալերական Կալու-Պիտի ու Խոստ-Պիտի ձեզ կը հրաւիրեն : Ո՛հ ողորմութիւնը ձեզի ինչպէս սաստիկ թախանձող մըն է : Ձեր ետեւէն ի՛նչպէս սիրով կը կանչէ . “Վարձի՛ր ո՛վ ապստամբ Խարայէ՛լ կ'ըսէ Տէրը . իմ բարկութիւնս ձեր վրայ չեմ թափեր . քանզի ես ողորմած եմ, կ'ըսէ Տէրը . յաւիտեան ոխ չեմ պահեր . միայն թէ քու անօրէնութիւնդ ճանչցիր . Ո՛վ ապստամբ՝ որդիք՝ դարձէ՛ք, ես ձեր ապստամբութիւնները կը բժշկեմ” : Լւք. Գ. 12, 13. 22 : Ո՛հ ինչպէս ողորմութեան ամորփի խօսքեր են : Եւ արդեօք քու սիրտդ անոնցմով չ'հալիր : Ո՛հ երանի թէ այսօր անոր ձայնը մտիկ ընէիր ու հնազանդէիր :

Վեզի քաջալերութիւն տալու համար պէտք է աս ալ իմացընեմ որ՝ եթէ հիմա դուն Տէրոջը դառնաս, ինքը քեզի անմիջապէս խիստ մեծ Կալու-Պիտի պիտի տայ : Ինքը պիտի ազատէ քեզ՝ բազմաժամանակեայ մեղքերուդ ամէն զօրութենէն : Եստանային զօրութենէն, ու աս ներ-

այ չար աշխարհիս չարիքներէն ալ: Յաջողութիւնը՝ քեզի վնաս պիտի չընէ, ու ձախորդութիւնը՝ քու օգուտիդ համար պիտի ըլլայ: Ինքը քեզ Բամանակին՝ գերեզմանին զօրութենէն ալ պիտի սղատէ, ու “Օրհնութեանաց Թագաւորը”, քեզի նաղաղութեան աւետարեցի մը պէս պիտի ընէ: Օրէնքին քեզ կալանաւոր բռնելէն պիտի փրկէ, ու անէծքը՝ քեզի օրհնութեան պիտի փոխուի: Ինքը քեզ չէ թէ միայն թշուառութենէ պիտի ազատէ, այլ նաև ամենառատ բարիքներ պիտի շնորհէ: Վեզի պիտի ընծայէ ինքզինքը, ու քեզի բարեկամ և հայր պիտի ըլլայ: Ինքը արև ու վահան պիտի ըլլայ քեզի. մէկ խօսքով, ինքը քեզի Լստօւած պիտի ըլլայ: Ու ասկէ աւելի ի՞նչ կրնայ ըսուիլ: Վրու մարմնոյդ վրայ խօսելով՝ քեզի աղէկ՝ հարկաւոր և պատշաճ եղած որ և իցէ աղէկ բանէ քեզ ամենէին պիտի չզրկէ: Իսկ քու հոգւոյդ վրայ խօսելով՝ քու մեղացդ թողութիւն պիտի տայ, քու անձդ ու ծառայութիւններդ պիտի ընդունէ, քու աղօթքներդ պիտի լըսէ, ու անոնց պիտի պատասխանէ. քեզի փառաց ժառանգութիւն պիտի տայ, ու քեզ՝ իր շնորհքովն ու Սուրբ Հոգիովը անոր պիտի յարմարցընէ:

Զ. Թէ որ դուն հիմա գարձի դալու կարօտ ըլլալդ կ'իմանաս, ու անոր կը փափաքիս, ես աս տեղ բոլորը կը վերջացընեմ՝ անիկայ ձեռք բերելու համար՝ մէկ քանի իշտանէ ալ յաւելցընելով:

1. Վրու մեղացդ վրայ պէտք է զգացուիս որտե՛ր: Ս'ինչև որ յոգնած ու ծանրաբեռնած ըլլաս ու մեղքէն ձանձրանաս, հանգիստ ու բըժըշկութիւն գտնելու համար Վրիստոսի պիտի չը-

գաս : Խորհրդածութիւն ըրէ ուրեմն քու մեղացդ թուոյն վրայ : 'Նաւիթին սիրտը կոտրեցաւ ասոր վրայ մտածելուն : Ետի՛դ նայէ՛ ու տես թէ՛ ո՞ւր տեղն ու ո՞ր ժամանակն էր ան, որ դուն մեղք չգործեցիր : 'Ներսդ նայէ՛ և տես թէ՛ մարմնոյդ կամ հոգւոյդ մէջ ո՞ր մասը կամ ո՞ր կարողութիւնը կը գտնաս, որ մեղքով թունաւորեալ չէ : Ո՞ր պարտքդ կատարեցիր՝ որ անօրէնութիւնով ապականած չէր : Ո՛հ ինչ մեծ է քու մեղացդ թիւը : 'Բու հոգիդ որ կը սիրես՝ բարեկամս, մեղքը չնչին կամ թեթեւ բանի տեղ մի դներ : Սեղքին բնութիւնը սորվէ, մինչև որ սկսի քու սիրտդ վախնալ և անկէ զզուիլ : 'Բու մասնաւոր մեղքերուդ ծանրութեանը վրայ խորհրդածութիւն ըրէ, թէ ինչպէս Մատուոյ բոլոր առած խրատներուն ու պատուիրանքներուն և ողորմութիւններուն դէմ մեղանչեցիր : Բոլոր քու աղօթքներուդ ու խոստամունքներուդ, որոշումներուդ ու սգալուդ, պարտաւորութեան ուխտերուդ և հնազանդութեան դէմ ալ : 'Բու սիրտդ սաստիկ մեղադրես աս բաներուն համար, մինչև որ ամօթով ըլլայ՝ ու դուն քու վրադ ալ չմեծամտիս : Խորհրդածութիւն ըրէ թէ քու մեղքիդ ինչ կը վայելէ : Են երկինքն 'ի վեր քեզի դէմ վրէժխնդրութիւն կ'աղաղակէ : Իր արժանաւոր վարձքը մահ է : Մատուոյ անէծքը՝ քու հոգւոյդ ու մարմնոյդ վրայ կը բերէ : Խօսքով կամ մտածութիւնով եղած ամենաթեթեւ մեղքը՝ քեզ Մենակարող Մատուոյ անհուն բարկութեանը տակ կը ձգէ : Ո՛հ ուրեմն ինչ բարկութեան, ինչ ծանր անէծքի, ինչ սոսկալի վրէժխնդրութեան արժանաւոր կ'ըլլան քու միլիոնաւոր մեղքերդ : Եմն մեղքերէդ վեր, քու միտքդ՝ քու բնութեանդ մեղքին վրայ

Հաստատէ: Սորմէ թէ որչափ խորունկ, որչափ տեղական, որչափ ընդհանուր է քու բնական ապականութիւնդ: Եւ է որ քեզ ամէն աղէկ բաներէն ետ կը բռնէ, ու ամէն գէշ բաներու դիւրամէտ կ'ընէ: Եւսիկայ՝ քու սրտիդ կուրու-
թիւն և ամբարտաւանութիւն, նախապաշարմունք և անհաւատութիւն բերաւ. քու կամացդ՝ շարունակ թշնամութիւն և յամառութիւն. քու յօժարութեանցդ՝ անկարգութիւն և անկանոնութիւն, քու խղճմանքիդ՝ անզգայութիւն և անհաւատարմութիւն. մէկ խօսքով՝ ասիկայ քու հոգւոյդ ամէն մէկ զօրութիւնը կարգէն դուրս հանեց, և սրբութեան բնական ամբողջութիւնը՝ չարութեան լուալիք մը ըրաւ: Եւսիկայ պղծեց և խանգարեց բոլոր քու անդամներդ, ու անոնք անիրաւութեան գործիք՝ ու մեղաց ծառայ ըրաւ: Եւ դուն՝ ալ պիտի խօսիս քու աղէկ սրտիդ վրայով: Ս'հ բնական ապականութեանդ ախտը՝ սաստիկ ծանր ու վտանգաւոր ըլլալուն վրայ խորհրդածութիւն ընելը բնաւ մի ձգեր, մինչև որ խորին պատկառանք և ցաւով քու կուրծքդ ծեծես՝ և Յորին պէս ինքզինքէդ զզուիս և հողի ու մոխրի մէջ ապաշխարես:

2. Թանկ ըլլէ աս ներկայ իշխանութեանդ վրայ իւրին շեշտով մը արդարեւ որդիդ: Ստածէ պառկելու ատենդ՝ թէ ես ինչ գիտեմ որ տանջանքներու մէջ պիտի չարթննամ. և արթննալու ատենդ ալ մտածէ որ կարելի չէ՞ թէ յաջորդ գիշերը վրայ չհասած անկողինդ դռնիքին մէջ ձգես: Եւ ասանկ երկիւղալի կիճաւի մը մէջ շարունակել կ'ուզես: Վեց յաւիտենական թըշուառութեան խրկելու անյատակ անդունդին եզերքը դողդողալ՝ կայնիլ, և ամէն դէպքերուն ու

հիւանդութիւններու ձեռք իյնալ: Պիցուք թէ դատապարտեալ մարդ մը՝ Վաքուգոդոնոսորին սաստիկ վառած հնոցին վրայ մի միայն դերձանով մը կախուած ըլլայ՝ որուն ամէն ըրպէս փրկելու հնար է, քու սիրտդ անոր համար դող պիտի չելլէ՞ր: Եւ՛հ, դուն ան մարդն ես: Եւսիկայ ճիշդ քու վիճակդ է, թէ որ տակաւին դարձի եկած չես: Եւ թէ որ քու կենացդ թելը կտրի, ինչ պիտի ըլլայ. (և չես ալ գիտեր՝ որ թերեւս կրնայ յաջորդ գիշերը կամ յաջորդ ըրպէն ըլլալ.) ո՛ւր պիտի ըլլաս ան ատենը. ո՛ւր տեղ պիտի իյնաս: Ո՛հ՝ սորվէ ուրեմն քու թշուառութիւնդ, մինչև որ քու սիրտդ Վրիստոսի աղաղակէ այնպիսի ջերմեռանդութեամբ մը՝ ինչպէս որ խղզուող մարդ մը օգնութիւն, և վիրաւորուած մը վիրաբոյժ կը խնդրէ:

3. Վրու մտքիդ մէջ խորունկ հաստատէ՝ որ դուն ինչպէս Կրիստոսի հետ չես: Սի խորհիր որ քու աղօթքդ՝ ճշմարտութեան խօսքը կարդալդ, լսելդ, դաւանիլդ՝ կամ մինչև անգամ լաւութեան մէջ յառաջանալդ՝ բեզ պիտի փրկէ: Իրաւ որ ասոնք ընելու հոգի Կրիստոսի է. բայց թէ որ դուն անոնց վրայ յայտ Կրիստոսի, պիտի կորսուիս: Թի որ Վրիստոսէն զատ ուրիշով մը փրկութիւն յուսալդ կը շարունակես՝ որ ինքն է «Ճանապարհ, ճշմարտութիւն և կեանք», դուն մշտնջենաւորապէս կորսուած և կործանուած ես:

4. Եւսիկայ չգիտե՞ս Կրիստոսի մասին: Կրիստոս զորութեանը: Թի որ ինչ և իցէ մէկ մեղքի մը սովորութիւն ընելու հակամիտիս, կը կորսուիս: Թի որ չարութենէ չհրաժարիս, ունայն տեղը Վրիստոսէն փրկութիւն կը յուսաս: Մեղքերդ մէկդի ձգէ, եթէ ոչ՝ կարելի չէ որ ողորմութիւն գրու-

նեա : Լւսի . ԻԸ . 13 : Սատնիչէն հրաժարէ , ապա թէ ոչ՝ չես կրնար Լստուծոյ հետ խաղաղութիւն ունենալ : Գլուխդ Գալիլային ծնկանը վրայ մի թողուր . դուն՝ կամ մեղքերէդ հրաժարելու ես , կամ հոգիէդ . միայն մէկ մեղք մըն ալ թէ որ պահես , Լստուած քեզի պիտի չխնայէ : Ինաւ պատճառանքներ մի ըներ . բու մեղքերդ մեռնելու են , ապա թէ ոչ՝ դուն անոնց համար պիտի մեռնիս : Ի՞նչ որ մէկ մեղքի մը թոյլտուութիւն ընես , թէ և փոքրիկ ալ ըլլայ , գաղտնի ալ ըլլայ՝ թէ և կարօտութիւն կայ կ'ըսես , և շատ մը պատճառանքներ ունենաս անոր համար , բու հոգւոյդ կենդանութիւնը՝ ան մեղքին կենդանի մնալուն համար , զոհ պիտի երթայ . և արդեօք սուղ ծախու առնուած պիտի չ'ըլլայ :

5. Տէր Հիսուս Վրիստոսը ընդունէ՝ իբրեւ քու Սարգաբէդ , Վահանադ և Թագաւորդ , ինչպէս որ Լւետարանին մէջ քեզի առաջարկուած է : Ո՛վ բարեկամս՝ մեղքով ինքզինքդ ապականեցիր , բայց Հիսուս կարող է և կամեցող և պատրաստ՝ մինչև անգամ հիմա քեզի օգնելու : Ինքը ձրիապէս քեզ փրկել կ'առաջարկէ : Ուստի այսօր քեզի վկայութիւն կու տամ՝ որ եթէ դուն կորսուելու ըլլաս , չէ թէ քեզի համար փրկիչ մը պատրաստուած չըլլալուն համար է , կամ չէ թէ քեզի փրկութիւն առաջարկուած չըլլալուն , բայց անոր համար որ՝ շրեաներուն պէս , մարդասպան մը՝ քու փրկիչէդ , ու քու ցանկութիւններդ՝ Տէր Հիսուս Վրիստոսէն աւելի նախապատիւ սեպեցիր : Ի՞նչ և քու մեղքերդ չափազանց շատ ըլլայ ու մեծ ու երկար ատենէ 'ի վեր տեած ալ ըլլայ , սակայն թէ որ հիմա Լստուծոյ առաջարկութիւնը անզգամաբար ետ չձգես՝ քեզի թողութիւն պի-

տի ըլլայ, ու պիտի փրկուիս. վասն զի Տէր Աստուծոյն բերանը խօսեցաւ ասիկայ: Թէ որ կորսուելու ըլլաս, փրկութեան համար Վրիստոսի չգալուդ պատճառաւն է: Բայց ո՞հ քու հոգւոյդ համար ըլլայ, խելքդ գլուխդ բեր վերջապէս, և համոզուէ անիկայ ընդունելու իբրեւ քու Ամենդ, քու փրկիչդ՝ մեղքէ ու թշուառութենէ, Տէրոջը անունովը՝ ու Հոգւոյն զօրութիւնովը՝ մարմինի վրայ ունեցած բոլոր վստահութիւնդ մերժելով, ինքզինքդ անոր անպայման կերպով մը յարէ. ինքզինքդ սրտանց բոլորովին Տէրոջը ըլլալու ուխտով միացուր, ու փառաւոր՝ զինքը քու մարմնոյդ ու քու հոգւոյդ մէջ՝ որոնք իրենն են. ասանկով քեզի աս աշխարհին ու բոլոր յաւիտենականութեան մէջ ալ աղէկ պիտի ըլլայ, նոյն Աստու Վրիստոսի միջոցով՝ որ մեր միակ Տէր և Փրկիչն է: Ամէն:

ԱՆԵՐՑ

3 2044 038 354 890

